

haber-yorum haber-yorum haber-yorum haber-yorum haber-yorum haber-yorum hab

ZONGULDAK ARTIK

Madenciler başta olmak üzere, herkesin Godot misali beklediği paketten, sadece TTK'nun değil, hizmet sektörü ışındaki tüm KİT'lerin kapatılması veya satılması çıktı. Zonguldak da aylardır büyük bir rehavet içinde beklediği sürprizle (!) karşılaştı. Kabul etmek gerekir ki, Zonguldak'm oyalanışında, "Burayı kimse kapatamaz." diye kasılan tulum çıkarmış DYP Milletvekilleri ile "öz evlat" Bakan Atasoy'un büyük katkısı oldu. Ancak paketin açılmasıyla birlikte kımıldayabilen TÜRK-İŞ, (n-1). defa genel greve gidebileceğini açıkladı. Bu kıpırdanma bağlamında, "...du bakalı, n'oljek?" diye

bekleyen Genel Maden-İş Sendikası (GMİS) da, il düzeyinde dört dörtlük bir temsiliyet sağlamayı başaran Zonguldak Demokrasi Platformunun (ZDP) motivasyonu, baca ağzının yolunu hatırlayarak madencileri eyleme çağırmağa başladı. Hepimizin birbirinin ağzına bakarak sürdürdüğü tedirgin suskunluğun patlayışını yemleyen ZDP, GMİS'in kitlesel desteğini arkasına alarak 9 Nisan 1994'de İstasyon Alanı'ndan başlayan bir yürüyüş ve miting örgütledi. Eylem, nicel açıdan muhteşem, ancak nitel açıdan sönük bir katılımı gerçekleştirdi. Madenciler, üç yıl önceki azim, iştiaf, heyecan ve canlılıktan epey fire vermişlerdi. Katılımın küçümsenemeyecek bir kısmını, dışarıdan gelen KARDEMİR, PETLAS ve PETKİM işçileri ile TMMOB ve diğer demokratik kitle örgütleri oluşturdu. Zonguldak'taki belediye ve enerji işçileri, mühendisler, memurlar, diğer çalışanlar ve ZOGİAD üyesi işadamları da madencilere omuz verdi. Zonguldak, Asma, Kozlu, Armutçuk ve Amasra'da, esnaf kepenk kapatarak mitingi destekledi.

Madenci Anıtı'nın bulunduğu meydana miting başladığında, yürüyüş kolunun artçıları Vilayet önünde durdu ve daha da ileri geçemediler. Alan çevresine GMİS üyelerinin yerleşmesi sonucunda, konuklar alana sığmadı. GMİS Gn. Sekreteri Erdem ERCAN'ın takdiminin ardından, ZDP adına GMİS Gn.Bşk. Yrd. **Selahattin ATAMAN**'ın konuşmasıyla miting başladı. Daha sonra, TÜRK-İŞ adına Gn. Bşk. **Bayram MERAL**, HAK-İŞ adına Gn. Bşk. **Necati ÇELİK**, DISK adına Gn. Bşk. Yrd. **İsmail Hakkı ÖNAL**, Kamu Çalışanları Platformu adına Dönem Sözcüsü **Vicdan BAYKARA** ve TMMOB adına Gn. Sek. **Alpaslan ERTÜRK** birer konuşma yaptılar.

A. Ertürk'ün ardından, ANAP'ın "eski ve yeni" Belediye Bşk. **Zeki ÇAKAN** kürsüye çıkınca, büyük bir tepki doğdu ve konuşması sık sık ıslık ve yuhlarla protesto edildi. Üstelik, kitlenin çoğunluğunun, Z. Çakan'ın program dışı konuştuğundan da haberi yoktu. Güvenilir kaynaklardan alınan haberlere göre, Z.Çakan'ın, mitingde konuşabilmek için, GMİS üst yönetimine mütemedi baskılarda bulunduğu, bu önerinin ZDP temsilcilerince reddedildiği, ancak, Z.Çakan'ın, TÜRK-İŞ üst yönetimi refakatinde miting alanına geldiği ve takım esnasında, TÜRK-İŞ üst yönetiminin attığı bir çalımla konuşmacılar listesine katıştırıldığı bildiriliyor. Z. Çakan konuşurken, bazı örgütler pankartlarını dürerek alanı terk ettiler. Bu esnada parlayan poyrazın kaldırdığı toz-toprak da bahane oldu ve alan biraz daha boşalınca, kitlenin bir kısmı, GMİS adına son sözü alan Gn. Bşk. Şemsi DENİZER'i dinlemekten mahrum kaldı. TÜRK-İŞ üst yönetiminin yarattığı "oldu-bitti" nin, ZDP tabanında büyük bir infial uyandırdığı ve hatta, GMİS üst yönetimi arasında bile tartışma konusu edildiği ileri sürülüyor. Anılan "oldu-bitti", epey genç ve nazik

haber-yorum haber-yorum haber-yorum haber-yorum haber-yorum haber-yorum ha

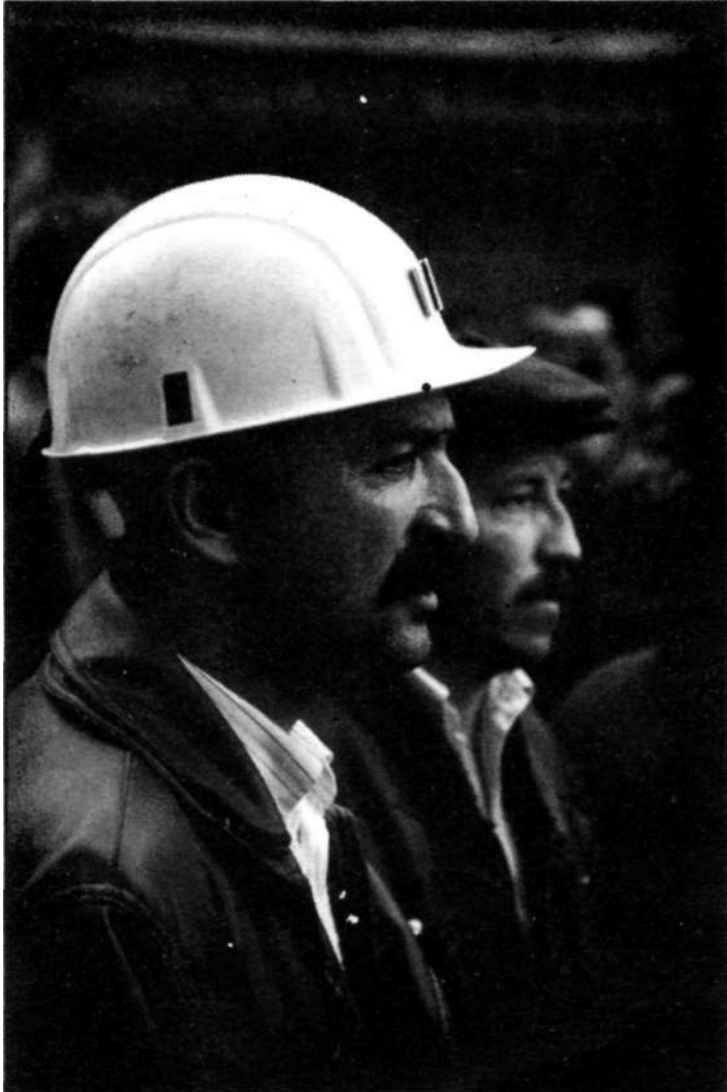
YALNIZ DEĞİL...

(Zonguldak muhabiriniz bildiriyor.)

(ama, o kadar da umutlu ve dinamik) bir rüşeym halindeki ZDP oluşumunu zedelemiştir. Suskun kalmak onaylamaktır ve anılan "oldu-bitti"yi onaylayanların görmezden gelemeyecekleri birinci gerçek şudur: Üç yıldan bu yana, ilk kez bu denli hararetle kenetlenen ve hepsinden önemlisi - "Creme de la Creme" Hanımefendi sayesinde - **yalnızlıktan kurtulan** Zonguldak Birliği'nin, özellikle günümüzde, titizlikle sakınılması ve 9 Nisan'da doğan gerçekten demokratik gelişimin, ucuz **'real politik'** manevraları uğruna harcanmaması, zorunluluktan öteye bir önkoşuldur. Yüzeyden bakıldığında, "ucuz manevra" nitelemesi, ağır bir itham gibi görünebilir. Ancak, tarihe saygı gösterip ufkumuzu üç yıl derinleştirecek olursak, şu soruların cevabını da hatırlamamız gerekiyor: Madencilerin, komuoyununki gibi vicdansız bir hafıza sahibi olma lüksleri var mıdır?

Kırk yıllık ihmaller birikiminin kurbanı Zonguldak, düşe kalka da olsa, kendi yağıyla kavrulmayı becerirken, hangi dönemeçte, kimin politikalarıyla komaya sokulmuştur? Bir Gn. Md.'ün, Karabük de dahil Zonguldak'ın bütünüyle ilgili projelerini, "Ama, sen Zonguldak'ın ömrünü uzatıyorsun." diye iteleyen Cumhurbaşkanı, hangi partinin "doğal ve manevî" önderidir? Bir diğer Gn. Md.'e " Madem, Zonguldak'ın koşulları bu kadar ağırdır; gidin, Amerika'da ocak işletin; kömürü de sizden ithal edelim." diyen DPT müsteşarı, kimin kardeşi ve hangi partinin yöneticisidir? "Bu kuyuların acilen inilmesi şart; aksi takdirde, nefes alamayacağız; adamlar havasızlıktan boğulmak üzere." diye DPT ve Hazine kapılarına düşen TIK yöneticilerine. "Devletin bu işe ver^r-ok parası yok." diyenler, hangi partinin kurmaylarıdır? "Mengen'e

yürüyüşün arkasında Saddam var." diyen, hangi partinin bakanıdır? Bu partiyi, belediye başkanı suretine de bürünse, protokol kamuflajıyla ZDP'na sunmanın mantığı, "Emeğin Başkenti Şanlı Zonguldak"a yakışır mı? Madenciler, salt kendi güçlerine güvenip, herhangi bir **'real politik'** mesnete dayanmaksızın girişecekleri mücadeleyi kazanamaz mı? 1990-91 Destanı'nı, biz kendi başımıza yazmadık mı? Anılan "oldu-bitti"yi onaylayanların görmezden gelemeyecekleri ikinci gerçek de şudur : Örgütlülük kelle sayısı ile ölçülmez ve kalabalık örgütleri yönetenlerin, diğerlerine **de iacto'** baskılar bindirmesi ittifaklardan öteye, demokratik gelişimleri zaafa uğratar. Somut bir örnekle kanıtlayacak olursak: TÜRK-İŞ ve GMİS, **kendilerinin de sözlü olarak ikrar ettiği gibi**, bütün nicel gücüne lağmen, Şubat ayında Zonguldak'a taşınan İşçi Kultzayı'nın fiyaskoya dönüşmesini engelleyememiş ve 1990-91 episodunda ulaşılan dev boyutlu örgütlülüğün cüceleştigiğine tanık olmuşlardır. Ama, "fiyasko" dan topu topu iki ay sonra, nicel güçleri çok küçük, ancak, nitel çoğunluğu ve temsilî ehliyetleri tartışılmaz olan kuruluşların oluşturduğu ZDP' nun kolektif çabaları - **tıpkı, limandan kendi başına çıkmayı beceremeyen dev bir tankeri burnunun ucundan tutup açığa çeken minicik bir römorkör gibi** - artık yalnızlıktan kurtulan Zonguldak'ı 9 Nisan günü eriştiği nicel doruğa tırmandıran cer gücünü üretmeyi başarabilmiştir. Anılan gücü ileten halatın kemirilmesi, kimseye hayır getirmez. O gün edinilen en zengin deneyim budur. Bu pratikten., sadece TÜRK-İŞ üst yönetiminin değil, "oldu-bitti" karşısında sessiz kalan herkesin ders çıkarması gerekmektedir.

KARDEMİR'İ

Ülkemizin ilk ağır sanayi ve entegre demir-çelik tesisi olan Karabük İşletmesi (KARDEMİR), 3 Nisan 1937 tarihinde temeli atıldıktan sonra, 10 Eylül 1939'da üretime başlamış; ilerleyen senelerde gerçekleşen bazı tevsiat ve yenilemelerle yüksek fırınların toplam kapasitesi, bugün 0,85 Mt/yıl'a ulaşmıştır. Entegre tesiste (ET), yüksek fırınlardan başka kok fabrikası, zinter tesisi, çelikhane ve haddehaneler yer almaktadır; ayrıca, dökümhane, çelik konstrüksiyon, makine atölyeleri ve proje grubu da sanayimizin hizmetindedir. Halen, 5.900 işçi ve toplam 1.150 memurun çalıştığı bu kurumda, 360 mühendis görev yapmaktadır.

KARDEMİR, arada bir düşük düzeylerde zararlı bilanço sergilemekle birlikte, 1989' a kadar genelde karlılığını sürdürmekte ve öteki KİT' ler gibi bir bakıma kendi yağıyla kavrulabilmekteydi. 1980 sonrasında, ücretleri enflasyon karşısında oldukça gerilemiş olan işçiler, 1983' de 137 gün süren uzun bir greve itilmişler ve sonuçta geçen yılların ücret aşınmasını bir defada elde etmek diye nitelendirilen bir sözleşme beğitmişlerdi. Ancak, grev, KARDEMİR' in iyi-kötü bir kararlılığa ulaşmış ticarî ilişkilerini ve Karabük' teki ekonomik etkinliklerin dengelerini bozmuştur. Üstelik, grev döneminde en tatlı kârlar, spekülâtorler ile ithalat vurguncularının olmuştur. KARDEMİR grevi sayesinde, özel demir-çelik (D-Ç) firmaları kendi bunalımlarını aşabilmişlerdir.

KARDEMİR bilançosu, 1989 yılı dahil dört yıldan beri "faaliyet" ve "faaliyet dışı" bakımından zararlı kapanmaktadır. Bilanço ile üretim ve maliyet raporları incelendiğinde de ortaya çıkan bu zararın, FAİZ YÜKÜ ve PERSONEL GİDERLERİ' nin yüksekliği ile VERİM DÜŞÜKLÜĞÜ' nden kaynaklandığı gözlenmektedir. Ancak, tüm bu zarar unsurları, birer neden olmaktan çok birer sonuçtur. KARDEMİR in asıl sorunları, tüm KİT' ler için geçerli olan YATIRIM , FİNANSMAN, İŞLETMECİLİK ve YÖNETİM sorunları olarak sıralanabilir.

Siyasî iktidarların her dönemde KİT lere müdahale etmesi, idarî ve malî özerkliğin hiçbir zaman hayata geçememesi ve 1980' den itibaren, biraz daha kötü duruma itilmesine, uluslararası etkin odakların tasfiye, yıkım, kapatma ve özelleştirme politikaları da yeni bir boyut olarak eklenmiştir.

KARDEMİR üretiminin işçilik ve enerji giderlerinde uluslararası standartlara göre fazlalık, hurda ve diğer fire oranlarında da yükseklik olmakla birlikte, bu olgu KARDEMİR 'in bugünkü kusuru değildir. Tesisler gerektiği zamanda ve gerektiği oranda yenilenmemiş ve modernizasyon yatırımları yapılmamıştır. Bugünkü verim düşüklüğü ve üretim maliyetlerinin yüksekliği, tesisin teknolojisinden önemli oranda etkilenmektedir.

KARDEMİR' de verim düşüklüğüne neden olan ve bu nedenle de teknolojik modernizasyona acilen ihtiyaç gösteren süreç, çelikhane ile kontinü haddehane arasındaki kısımdır. Çünkü, çelikhane kontinü döküm tesisi yer almamakta ve halen eski bir teknoloji olan açık kalıplara ingot döküm yöntemi sürdürülmektedir. Sıyrılan ingotlarının "soğuk" halde tav fırınlarına yüklenerek haddeleme sıcaklığına eriştirilmek üzere saatlerce ısıtılması, daha sonra blok ve blum halinde haddelenmesi ve her soğuma aşamasında yeniden tavlınması, aşırı enerji sarfıyatı gerektirmekte ve bu olgu KARDEMİR prosesinin en zayıf yanını oluşturmaktadır. Bu hattın, gerek enerji verimliliğindeki düşüklük, gerekse döndü ve tufal ile merdane tüketimindeki yükseklik nedenleriyle, daha verimli bir teknolojiye dönüştürülmesi, son yıllarda gündeme gelmiş ve işletme, uzun ve titiz incelemeler sonucunda, bu kısma iki adet toplam 0,8 Mt/yıl kapasiteli kontinü döküm tesisi kurmaya karar vermiştir. Y. Akbulut, M. Yılmaz, S. Demirel ve T. Çiller hükümetlerinin dördü de bu projeye olumlu yaklaşmış ve 1993' de, ihale İtalyan Danieli Firması' nda kalmıştır. Ayrıca, bu firma yatırım için gerekli krediyi de kendisi sağlamayı taahhüt etmiştir. Anahtar teslimi olarak kurulacak tesisin ekipman fiyatı yaklaşık 48 M\$ olup kredi faizi % 6,2; geri ödeme süresi 10,5 yıl; yatırım dönemi 24 ay ve kâra geçiş süresi 11 aydır. Tesisin fizibilite raporuna göre, sabit yatırım tutarı yaklaşık 55 M\$ olup bu tutar içinde sözleşme bedeli, yatırım dönemi faizi ve beklenmeyen giderler de yer almaktadır. İşletme sermayesi dahil toplam yatırım tutarı, yaklaşık 60 M\$' dır. Yatırımın malî iç kârlılık oranı ise % 86' dır.

Yatırım sonunda, iki kütük makinasından biriyle kapasitesi 0,36 Mt/yıl olan KARDEMİR kontinü haddehanesinin kütük gereksinimini karşılarken, diğeriyle de Karabük ve yöresindeki

KAPATMAK

ÇAĞRE DEĞİL...

haddehanelerin gereksinimi karşılanabilecektir. Bu tesiste, sıvı metalden doğrudan sıvı kütük elde edileceğinden, enerji ve işçilikten büyük tasarruf sağlanacaktır. Ayrıca, hurda oranı, tufal kayıpları ve merdane tüketimleri de azalacaktır. Kontinü döküm tesisinin devreye girmesiyle, personel azaltımı, enerji ve malzeme tasarrufuyla, halihazır prosese karşın, kütük üretim maliyetinde 50 \$/t' dan fazla tasarruf sağlanacaktır. 1992' de uygulanan genel emeklilik programının sağladığı tasarrufla, toplam tasarruf 90 \$/t' a yaklaşmaktadır.

Hayata geçirildiğinde alınacak diğer önlemlerle, KARDEMİR' in zararlı durumdan kâra geçirilmesini (hiç olmazsa başabaş noktasına getirilmesini) sağlayacak olan bu tesisin yapımına başlanması için, 1993 yazında tüm formaliteler tamamlandığı halde, IMF ve Dünya Bankası' nca önerilen "istikrar ve yapısal uyum" programları paralelinde ülkemizde estirilen "özelleştirme, devletin küçültülmesi, kapatma, tasfiye, satma" rüzgârları arasında, bu olumlu proje buzdolabına itilmiştir. Hükümet, 27 Mart yerel seçimlerine kadar, kontinü döküm tesisi yatırımından vazgeçtiğini açıkça halka söylememiş; ancak, kapalı kapılar ardındaki konuşmalardan KARDEMİR' in kapatılmak istendiği belli olmuştur; çünkü Dünya Bankası, Ha-

zine ve İzmir Bölgesi D-Ç sermayesi böyle istemektedir 1993' de özelleştirme saldırısının medya un surlarıyla alabildiğine desteklenmesine karşı veriler mücadele esnasında, ülke gündemine hızla girer KAPATMA, TASFIYE SANAYİSİZLEŞTİRME VI İŞSİZLEŞTİRME olgusuna yerince dikkat çekilememiştir.

KARDEMİR, salt 7.000 çalışanının ekmek teknesi değildir; salt 150.000 Karabüklü nün geçin kapısı da değildir. KARDEMİR, Zonguldak, Bartın, Kastamonu, Çankırı ve Bolu başta olmak üzere, işçisi, me-

mur, köylüsü, esnafı, nakliyecisi ve haddecisi ile yaklaşık 20 il ve ilçeye yarattığı katma değerle hayat vermektedir.

Birkaç yıl önce, ASİL-ÇELİK ve METAŞ' c sağlanan devlet desteğiyle, bu önemli ve me dem tesisler, daha içinden çıkılmaz bir kıv sürüklenmeden kurtarılmıştır. Bu herhalde doğru bir uygulamadır. Yapılması gereken, o tesisler verilen desteğin KARDEMİR' e de verilmesi ve tesislerin yaşatılması, üretimin sürdürülmesi ve i: tihdamın devamıdır.

Ark ocaklı D-Ç tesisleri gibi, ET ler de ülkem için çok önemlidir. Hatta, ülkemizdeki ark ocak tesisler, dünyada mahdut miktardaki satılabilir D-Ç hurdasının 1/5'inin tüketicisi olduğundan, t tip tesislerde çok büyük boyutlarda dış bağımlılık vardır. Irak' a uygulanan benzeri t ambargoyla karşılaşılması durumunda, ET lerin stratejik önemi daha da belirgin bir biçimde c taya çıkaaktır.

KARDEMİR' in daha iyi bir duruma getirilme için, halkı oyalamaya yönelik Filyos Vadi ,ERDEMİR ile işbirliği içinde slab üretimi vb. gi projelerle ya da Karabük'ü il yapmak, fakül açmak • gibi konularla, işletme konusu delenmemeli; KAPATMA KARARI'ndan i

Ayrıca, KARDEMİR'in ötesinde, tüm TDÇİ' ni ilgilendiren, hatta tüm KİT leri le bir oranda etkileyen ışığıdaki hususlarda, yeni ve köklü politikalar hayata geçirilmelidir.

* Gerek KARDEMİR zararları, gerekse genelde KİT zararları analiz edildiğinde, zararların en önemli bölümünün işletme faaliyetlerinden değil, işletme dışı faaliyetlerden yanı finansman giderlerinden, dolayısıyla faiz yükünden kaynaklandığı görülmektedir. Nitekim, 1992'de KARDEMİR in işletme zararı 800 milyar TL olmasına karşın, faaliyet dışı zararı 900

milyar TL olarak gerçekleşmiştir. 1993'de işletme zarar, 540 milyar TL olmasına karşın, işletme dışı zarar 2,1 trilyon TL ni geçmiştir. Bankaların böylesine tefeci faizleriyle, hiçbir KİT in finansman sorunu çözülemez; dahası, hiçbir sanayi kuruluşu üretim ve yatırım yapamaz. Bu uygulama bir an önce değiştirilmeli; TDÇİ' nin işletme sermayesi, gerekli düzeye getirilmeli; işletmeler, bankaların % 1.000' lere ulaşan yüksek faiz kısılcından kurtanmalıdır.

* İç tüketime göre, 5 Mt kadar üretim fazlası bulunan Türkiye Pazarı'na, BDT'nden, kıyı sınır ticareti ile önemli miktarlarda - üstelik yeterli bir kalite denetimi de olmadan -- dampingli ithal mamul çelik girmektedir.

* Halen, D-Ç ürün ihracatı ile hurda ithalatında devletin önemli oranda desteği söz konusu iken, bu desteğin, ihraç edilmek kaydıyla, yarımamul (kütük) ithalatında da sürdürülmesi ve 66 \$/t kadar indirim sağlanması, gereksiz ve yanlış bir özendirmedir. Bu uygulama da en kısa zamanda son bulmalıdır.

* Enerji tasarrufu sağlayıcı ve kaliteyi artırıcı modernizasyon yatırımları için, gerekli kaynak tahsisleri yapılmalıdır.

tümüyle vaz geçilmelidir. Haddizatında, bir aldatmaca ve halkı avutma unsuru olan Filyos Liman Projesi 400 MŞ' ı aşmaktadır; KARDEMİR kontinü döküm tesisi için 50 MŞ' ı esirgeyen hükümet, bu yatırım nasıl yapacak?!

Kontinü döküm tesisinin hızla hayata geçirilmesi yanında, KARDEMİR' i düzeltmek üzere aşağıdaki tedbirler de uygulamaya konulmalıdır:

* Personel giderlerini azaltma ve optimum düzeyi sağlama yönündeki program sürdürülerek (25 yılını dolduran işçilerin tüm hakları verilerek emekli edilmesiyle), personel sayısı 4.000' in altına çekilmelidir.

* ET dışındaki atölyelerde, işler bir çekirdek kadro ile yürütülmeli ve akılcı bir yeniden yapılanma sağlanmalıdır.

* Yüksek fırınlarda verim artışına yönelik olarak, daha yüksek sıcaklıkta hava ve bazik zinter kullanımı sağlanmalıdır.

* Küçük hacimli yüksek fırınların sağladığı avantajlardan yararlanarak, bunlardan birinde, mevcut döküm piklerinden daha kaliteli (sfero döküme uygun pikler de dahil) pik üretimine geçilmelidir.

* Düktü demir boru fabrikası, Karabük' te kurularak üretime geçilmelidir.

**TMMOB
Metalürji Mühendisleri
Odası Başkanı
Mahmut KİPER**

TMMOB : KIT' ler için çözüm; "Çalışanların üretimde; yönetimde, söz ve karar süreçlerinde yer almasıdır;"

9 Nisan 1994 tarihli Zonguldak Mitingi'nde, üst örgütümüz TMMOB adına söz alan Gn.Sekreter Alpaslan ERTÜRK'ün konuşma metni aşağıdaki gibidir :

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği adına, emeği ve onuru ile yaşayan maden ve demir-çelik işçilerini, tüm çalışanları, bizleri kucaklayan Zonguldak Halkı'nı saygıyla selamlıyorum !

"Açılacak, açılıyor, açıldı" diye beklenen ekonomik istikrar paketinden, ülkemizin tüm geleceğinin ve TC 'nin ilk ve tek ağır sanayi ili olan Zonguldak' in toptan yokedilme planı çıktı.

Bundan on yıl önce de İngiltere' de, kendisine "Demir Leydi" yaftasını yakıştıran Thatcher, 300 yaşındaki İngiliz işçi sınıfının en atılgın ve örgütlü kesimi olan madencilere savaş açmıştı. Kendi halkına ve tüm dünya halklarına düşman olan Thatcher, İngiltere' deki bütün kömür ocaklarını kapatmaya kalkışmıştı. Bu saldırıya karşı, madenciler şanlı bir direniş destanı yazdılar. Ancak yalnız kaldılar. Matbaa ve enerji işkolundaki işçilerden başka, hiç kimse madencilere omuz vermedi. İngiliz Halkı da, bugün ülkemizde olduğu gibi, "Ekmek bulamıyorlarsa, kömür yesinler." diyen medyayı izlemeye devam etti. Sonuçta ocakların bir kısmı ayakta kalabildi. Binlerce madenci ve ailesi sefaletle itildi. Ancak, aynı saldırı geçen yıl yaşandığında, İngiliz Halkı' nın aklı başına gelmişti. Sadece işçiler değil, memurlar ve diğer çalışanlar da madencilerin direnişini destekledi, sonuçta ocakların çoğu kurtarıldı.

Son yıllarda, Yeni Dünya Düzeni ve Globalleşme adına, benzer senaryo tüm ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de uygulanmaya çalışılmaktadır. Koalisyon Hükümeti tarafından bu politikaların uzantısı olarak açıklanan son ekonomik paket ile yapılanlar, yapılmak istenenler, ülkemiz ekonomisinin geleceğiyle ilgili hiçbir hesaba kitaba dayanmamaktadır.

Sermayenin kaçırıldığı vergileri affedip, trilyonlarca lirayı, iç ve dış borç ödemeleriyle, karşılıksız kredilerle tekellere peşkeş çekenler, emekçilere verilen ücretleri ve ülkemiz ekonomisinin dün ve geleceği olan madencilik ve sanayi kuruluşlarımızı, bir kez daha kamu açıklarının baş sorumlusu ilan ettiler. Kuruluşların personel giderlerini ve verim

düşüklüğünü ön plana çıkararak "At, Sat, Kapat" politikalarını ortaya koydular. Ancak, personel giderleri ve verim düşüklüğü, birer neden olmaktan çok, birer sonuçtur. Kuruluşların esas olarak FİNANSMAN, İŞLETMECİLİK, YÖNETİM ve FAİZ YÜKÜ sorunları vardır. Bunlar da çalışanlardan değil, ülkeyi yönetenlerin beceriksizliğinden kaynaklanmaktadır. Bugün için faturası çalışanlara çıkartılarak kapatılmaya, satılmaya çalışılan KİT' ler, bugünkü tartışılır durumlarına, kasıtlı olarak, temeli 24 Ocak Kararları'na ve ÖZAL'a dayanan politikalar sonucu getirilmişlerdir.

Sürekli olarak çözümsüzlük, çaresizlik üretenele karşı, çözümlerimiz de vardır, hesaba kitaba dayalı alternatiflerimiz de !... Çözüm bu kurumların işçisinde, memurunda, mühendisinde vardır. Çalışanların üretimde, yönetimde, söz ve karar sürecinde olmalıdır; işte, gerçek çözüm ve alternatif !...

Ocaklar, demir-çelik işletmeleri, kâr etmedikleri için değil, Dünya Bankası istediği için, IMF istediği için, İshak ALATON istediği için kapatılıyor. Kısacası, emekçilere işçilere, me-

murlara, halkımıza çıkarılan faturanın gerçek nedeni ekonomik değil, tamamen siyasîdir. Halka saldırdır. Seçim meydanlarında, "Bize vereceğiniz her oy teröre sıkılacak bir kurşundur" diyen iktidar, seçimden sonra ilk kurşunu dönüp, emekçilere, işçilere, tüm çalışanlara sıktı.

Nasıl oluyor da, büyüme hızı % 7' leri aşan bir ülkede, çalışanların milli gelirden aldıkları pay % 10' lar düzeyine inebiliyor? Nasıl oluyor da, üretimin engellendiği, yatırımların olmadığı, sanayileşmenin durdurulduğu bir ülkede enflasyonun düşürülmesinden söz ediliyor?

Nükleer santral, rafineri, otomobil fabrikası, dokuma sanayi, balık çiftliği, Filyos Vadisi, organize sanayi siteleri, üniversite, il olma vadeleri gibi masallarla Zonguldak ve Karabük Halkı oyalanıyor. Utanmadan "Zonguldak' m batışı bizim kurtuluşumuzdur." diyorlar. Çiller' in "biz" dediği, TC ekonomisine hakim olan bir avuç insandır. Zonguldak' m kurtuluşu onların batışı olacaktır. Ülkemizi bütünüyle teslim almak isteyenler, yakm geçmişinde şanlı direniş veren Zonguldak ve Karabük işçilerini, halkını engel görenler, ilk hedef olarak burulan göstermişlerdir. Zonguldak ve Karabük' te yapılacak direnişlerle, ülkede yapılacak diğer özelleştirme ve kapatmaların önüne engel olma gibi tarihi bir görev, sizlerin önünde durmaktadır,

Zonguldak, bugün işçisiyle, memuruyla, Karabüklüsüyle, Devreklisiyle yeni bir heyecan yaşıyor. Ancak Zonguldak Halkı, bugün, dünkü gibi yalnız değildir. Türkiye Halkı, bizlerin kara leke olduğumuz yalanını söyleyen medyayı artık izlemiyor. Bugün sadece madenciler değil, demir-çelik, lastik ve petrokimya işçileri de, mühendisler de, memurlar da, tüm diğer çalışanlar da bu masallara inanmıyor ve Mengen Barikatı' nı öte taraftan zorluyorlar. Çünkü medyanın ve siyasî iktidardan bütün yalanlarına rağmen, çözümün de alternatifin de var olduğunu görüyorlar. İktidardan saldırısına karşı bir araya geliyor ve birbirlerine omuz veriyorlar.

Çiller'in saldırısını püskürtebilmemizin ve bu sınavdan da başarıyla çıkabilmemizin tek yolu geçtiğimiz yıllarda Zonguldak'ta ve bugünlerde de Karabük'te gerçekleştirilen eylemlerin daha güçlü, daha diri, daha kararlı ve daha örgütlü bir biçimde, TÜM YURT SATHINDA YENİDEN HAYATA GEÇİRİLEREK SÜRDÜRÜLMESİNDEN GEÇMEKTEDİR.

BASIN AÇIKLAMASI

Cumhuriyetin ilk yıllarından bu yana ağır sanayi hamlesinin odağını oluşturan ZONGULDAK'ın, demir-çelik ürünlerine dayalı gelişmiş imalat sektöründe inkar edilemez bir hakkı vardır

Ancak, TTK, bugüne değin siyasî iktidarların uyguladığı yanlış politikalarla, ekonominin kam-buru konumuna düşürülmüştür. Özelleştirme ve kapatmaya yönelik bilinçli politikalarla açmazla itilen Havza, kamuoyunda mahkum edilmeye çalışılmıştır.

Ülkemiz, bugünkü fiyatlarla değen 60 milyar \$ olan bir özkaynağı gaz ardı edecek kadar zengin değildir. Evet, günümüz piyasa koşulları Havza' nın aleyhinedir. Havza' da üretim maliyeti yüksektir. Ancak, dünya kömür piyasasının bayie devam edeceğini sanmak büyük yanıldır. Nitekim, gelişmiş AT ülkeleri, 50 \$/t' a dışarıdan alabildiği halde, 150-160 \$/t maliyetle kömür üretmektedir.

İddia ediyoruz, Havza' da maliyetleri düşürmek, zararı azaltmak, giderek dünya ölçeğine çekmek olanaklıdır. Kaldı ki, bugün maliyetler 25D \$' dan 160 \$' a geilemiştir. Örneğin, kapatma tehdidi altındaki Amasra' nın zararının temelinde yerüstü/yeraltı çalışanları oranındaki dengesizlik yatmaktadır. Yerüstü/yeraltı oranı 1/3 olması gerekirken, bu oran Amasra da 1/1'dir, Bunun sorumlusu da siyasî te rahle kadrolan işçilerin siyasîlerdir.

Bugün dışardan görünmüyor; ama, Amasra' nın sadece yeraltı açıklıklarının değeri en az 18 TRİLYON TL' dir; şu anda büyük yatırım gerektirmeden üretime geçebilecek 30 Mt hazır rezerv vardır. Altyapısı, kuyusu galerisi hazır böyle bu işletmeyi kapatmaya kalkmak, olsa olsa, "BİRİLERİ" ne kazanç kapısı yalatmanın nazlılığını yapmak AMASRA, işletmecilik kuralları içinde yapılanma sağlandığında, Havza' nın maliyetten kabul edilebilir değere çekilmeye en uygun işletmesidir. Bu nedenle diyoruz ki Amasra KAPATILAMAZ Kuşkusuz, böyle bir şeye yol vermek tepkisiz kalmıyacaktır. Ancak, her halde ilk tepki, Sn Enerp ve Tabii Kaynaklar Bakanı başta olmak üzere, Zonguldak ve Bcmtm milletvekillerinin istifa etmesi olmalıdır.

**TMMOB
Maden Mühendisleri Odası
Zonguldak Şube Başkanı
Enver KARAÇAM**

BASIN AÇIKLAMASI BASIN AÇIKLAMASI BASIN AÇIKLAMASI BASIN AÇIKLAMASI BASIN

Son günlerde TTK'na ilişkin spekülasyonlar yeniden yoğunlaşmıştır. Başbakan, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı ve iktidarın yıllardan beri sözcülüğünü yapan bazı köşe yazarları, Kurum'u kapatma, küçültme kampanyalarına yeniden başlamışlardır.

Ülkemiz için 24 Ocak Kararları ile kurtuluş olarak sunulan ve 12 Eylül Rejimi ile desteklenen liberal ekonomi, o günden bugüne, işbaşına gelen iktidarlar tarafından şiddetle desteklenip uygulanmıştır. Ancak, bugün ülkemizde mülkiyeti kime ait olursa olsun, kamu ya da özel, bütün sanayi kuruluşları, üretim yapmamayı yeğleme durumuna gelmiştir.

Raydan çıkan sözde liberal ekonominin faturası, KİT'lerde çalışanlara ve KİT'lerin bulunduğu kemelerde yaşayanlara çıkarılmak istenmektedir. Siyasal iktidarlar, büne kadar olduğu dbi. hüeim de KİT'leri

Dört bakanla getirilen bir genel müdür, dört delegenin isteğiyle, dört ayda görevden alınır; emekliliğine dört ay kalan bir kişi, sırf yandaş duyguları ile yöneticiliğe atanırsa. Kurum elbette zarara girer. Ve yine Kurumun bağlı olduğu bakanlığın müsteşarı, bakanlıkta siyasi kadrolaşma had safhaya ulaştı diye basın açıklaması yapıp bu nedenle istifa ediyorsa, elbette KİT'ler zarar eder.

Taşkömürünün stratejik önemini ve ülke ekonomisi için gerekliliğini tartışmak bile istemiyoruz. Ancak, bazı temel hammadelerde dışa bağımlılığın nelere malolacağını da hatırlatmakta yarar görüyoruz. Petrol krizi belki unutulmuştur: ama, daha dün Ukrayna'da doğalgaz vanalarının kapatıldığında yaşanan paniği unutmak mümkün değildir.

KİT'lerin bugünkü yapısı) la devamını savunmak mümkün değildir. Ancak. Kurum'u kapatmak ve üretimi 1/10'lamak da çözüm değildir. **TTK yeniden yapılmalıdır. Hu vapi, Hav/a' nın tarihî, toplumsal ve teknik gerçeklerine dayanmalıdır. Yapının oluşumunda, yalnız merkezî hükümet ve bürokratların değil, kurum yönetimi, üniversite, sendika ve ilgili meslek odası ^ihi düşünce ve çözüm üretme yeteneği olan kuruluşların da yer alması gereklidir.** TTK nun ici nde bulunduğu bu zor dönemde çalışanların yönetime katılımları sağlanmalıdır.

Hükümetin Zonguldak'la alay etmeye, Zonguldak'tılar] " kapatırım haaa !!" diye tehdit etmeye hakkı yoktur.

kamuoyu gözünde mahkum etmek ve başa bela izlenimini vermek için, yoğun bir çaba içindedir. Bütün bu çabalar, mahkumiyetin kamuoyuna onaylatılmasına yöneliktir.

Yıllarca ülkemizdeki birçok sanayi kuruluşunu sübvansede eden TTK. siyasal iktidarların uyguladığı yanlış üretim, istihdam ve yönetim politikaları sonucu bu noktaya gelmiştir. Anımsayalım: iki aydır. TTK'nun yönetim kurulu yoktur. Yöneticileri her gün diken üstünde oturan bir Kurum'dan üretim, verim, güvenlik, disiplin beklemek olanaksızdır. Özgeçmiş getirildiği görevle bağdaşmayan kişilerden oluşan yönetimlerle de bir yerlere varılamaz.

Kurum tek istihdam alanı olmaktan çıkarılmalıdır. Ancak, bu lafla olmaz. Hani nerede otomotiv sanayi, tekstil sanayi? Ekonomik fayda, sosyal yaralar açmamalıdır. TTK. Zonguldak'la birlikte düşünülmelidir. Masa başında alınacak kararların getireceği sonuçları iyi değerlendirmek gerekir.

Bizler, kasabaların ilçe, ilçelerin il yapıldığı bir dönemde. Zonguldak'ın balıkçı barınağına dönüştürülmesine izin vermeyeceğiz. Zonguldak üzerinde oynanan oyunları bozmak için. sonuna dek tüm gücümüzle mücadele edeceğiz.

**ZONGULDAK
DEMOKRASİ PLATFORMU**

Sürekli kriz üretenlere karşı, çözüm de vardır; alternatif de vardır. Çözüm, üretenlerin yönetimde de söz sahibi olmasındadır.

**** ÇİLLER' İN
SALDIRISINI
PÜSKÜRTEBİLMEMİZİN
TEK YOLU,
ZONGULDAK VE
KARABÜK'TE
GERÇEKLEŞTİRİLEN
EYLEMLERİN DAHA
GÜÇLÜ, DAHA DİRİ,
DAHA KARARLI VE
DAHA ÖRGÜTLÜ BİR
BİÇİMDE, TÜM YURT
SATHINDA YENİDEN
HAYATA GEÇİRİLEREK
SÜRDÜRÜLMESİNDEN
GEÇMEKTEDİR.**

* "Açılacak, açılıyor, açıldı" diye beklenen Paket' den, ülkemizin ilk ve tek ağır sanayi ili olan Zonguldak'm toptan yok edilme planı çıktı.

ir Yeni Dünya Düzeni ve Globalleşme adına, Koalisyon Hükümeti tarafından açıklanan Paket ile yapılmak istenenler, ülkemizin geleceğini gözetemeyen hiçbir hesaba dayanmamaktadır.

ir Ocaklar, demir-çelik işletmeleri, kâr etmedikleri için değil, Dünya Bankası, IMF ve İshak ALATON istediği için kapatılıyor. İşçiye, mühendise ve memura çıkarılan faturanın gerçek nedeni ekonomik değil, siyasîdir. Halka saldırıdır. Bu saldırıdan tek başına kurtuluş yoktur; KARADON ve ÜZÜLMEZ için de tek başına kurtuluş yolu yoktur.

ir Hükümetin Zonguldak' la alay etmeye, Zonguldaklılar' ı "kapatırım haaa!" diye tehdit etmeye hakkı yoktur. Bizler, kasabaların ilçe, ilçelerin il yapıldığı bir dönemde, Zonguldak' in balıkçı barınağına dönüştürülmesine izin vermeyeceğiz. Zonguldak üzerine oynanan oyunları bozmak için, sonuna dek tüm gücümüzle mücadele edeceğiz!...

**TMMOB
Maden Mühendisleri
Odası fılma Sahibi ve So
rtimlHféi* eti» en I:
ÂlnasImËRÏURK**

Yönetim Yt*i • Scîâotk Cad. 19/3
K iyi lay- ANKARA
Tçl;(Û3U)42\$"İ.0'\$0
PHV (0312)417 52 90

! . * Aydatwyaymlamr.

iyi: Kaynak sê<<^>?reç stıtt y*j>»lah<itt.

S « nız-ah y;t/ıfautakt giurfi\$'ve ihştKkvfcT
yazarte« trui <MUH> (Mayı vc Dütteöt »w«rnKi:

Ba<kt i K«w»» Olisèt